

- 4) opłat bagazowych — do wysokości 200 zł na osobę,
- 5) opłat za usługi przewodników turystycznych,
- 6) opłat za wstęp na imprezy kulturalne — do wysokości 500 zł na osobę za cały okres pobytu w Polsce, a jeżeli program pobytu cudzoziemca przewiduje zapoznanie się z kulturą i życiem artystycznym kraju — nie więcej niż 4.000 zł,
- 7) przejazdów do innych miejscowości niż miejscowość docelowa pobytu w Polsce, przede wszystkim środkami komunikacji publicznej, jeżeli przewiduje to program pobytu,
- 8) pomocy leczniczej w nagłych wypadkach oraz w razie konieczności opieki lekarskiej w państwowych placówkach leczniczych do wysokości rzeczywistych kosztów, jeżeli cudzoziemcowi nie przysługuje uprawnienie do korzystania z bezpłatnych świadczeń społecznej służby zdrowia w Polsce,
- 9) zakupu — w zwyczajowo przyjętych przypadkach — drobnego upominku, którego koszt nie powinien przekraczać kwoty 3.000 zł na osobę,
- 10) jednorazowego przyjęcia lub poczęstunku — do wysokości 2.000 zł na osobę uczestniczącą w przyjęciu lub poczęstunku.

2. Pokrywanie kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, może być dokonywane jedynie wówczas, gdy przewiduje to umowa lub porozumienie o współpracy gospodarczej, handlowej, naukowej, naukowo-technicznej, kulturalnej, sportowej, dziennikarskiej lub prasowej.

W pozostałych przypadkach pokrywanie tych kosztów może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu zgody organu założycielskiego lub innej jednostki nadzorującej.

§ 4. Zezwala się jednostkom i organizacjom, o których mowa w § 3, na wypłacanie waluty polskiej cudzoziemcom z tytułu świadczeń przewidzianych w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz z tytułu zaliczek na koszty świadczeń przewidzianych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 5—7, jeżeli jest to uzasadnione realizacją programu pobytu cudzoziemca w Polsce. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Organ założycielski lub inna jednostka nadzorująca mogą w uzasadnionych przypadkach podwyższyć dla poszczególnych cudzoziemców wysokość świadczeń o kwotę nie przekraczającą 50% stawki podstawowej.

§ 6. Jeżeli w zarządzeniu jest mowa o cudzoziemcach, rozumie się przez to, stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288), osoby zagraniczne fizyczne przebywające w Polsce:

- 1) w wykonaniu umów i porozumień o współpracy gospodarczej, handlowej, naukowej, naukowo-technicznej, kulturalnej, sportowej, dziennikarskiej lub prasowej,
- 2) na zaproszenie jednostki przyjmującej — po uzyskaniu zgody organu założycielskiego lub innej jednostki nadzorującej.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO

z dnia 28 lutego 1986 r.

w sprawie szczegółowego trybu wydawania kart benzynowych osobom fizycznym oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 20 ust. 2 uchwały nr 208 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie ograniczeń w użytkowaniu niektórych rodzajów paliw i energii w latach 1986—1990 (Monitor Polski Nr 48, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1986 r. sprzedaż benzyn silnikowych, tj. etyliny 78 i etyliny 94, oraz wykonanych na ich bazie mieszanek do silników dwusuwowych przez publiczne stacje benzynowe posiadaczom pojazdów wyposażonych w silniki benzynowe prowadzi się na podstawie kart benzynowych, wydawanych w trybie określonym przepisami zarządzenia.

§ 2. 1. W okresie od dnia 1 kwietnia 1986 r. do dnia 31 marca 1987 r. obowiązują następujące typy kart benzynowych:

- 1) typ 1 koloru fioletowego — dla motorowerów i pochodnych od motorowerów,
- 2) typ 2 koloru szarego — dla motocykli i pochodnych od motocykli,
- 3) typ 3 koloru oranżowego — dla pojazdów silnikowych o pojemności skokowej silnika do 900 cm³,
- 4) typ 4 koloru zielonego — dla pojazdów silnikowych o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

2. Karta benzynowa jest drukiem ścisłego zarachowania, posiada numer składający się z litery oznaczającej serię i siedmiu cyfr i dzieli się na czterdzieści osiem od-

cinków (kuponów) po cztery na każdy miesiąc, w tym jeden oznaczony jako „DODATEK”.

§ 3. Przepisy zarządzenia nie dotyczą posiadaczy pojazdów:

- 1) wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym (napędzanych olejem napędowym),
- 2) zaopatrzonych w tymczasowe tablice rejestracyjne,
- 3) zaopatrzonych w rejestrację zagraniczną.

§ 4. 1. Podstawą wydania karty benzynowej są następujące dokumenty:

- 1) dowód rejestracyjny pojazdu silnikowego z zapisem dopuszczającym go do ruchu lub potwierdzenie zgłoszenia do rejestru motoroweru,
- 2) dowód opłacenia składki ubezpieczenia ustawowego komunikacyjnego za 1986 r. (I rata lub opłata całoroczna),
- 3) dowód uiszczenia podatku drogowego za 1986 r.,
- 4) dowód osobisty osoby odbierającej kartę benzynową.

2. Karty wydawane są za zwrotem zryczałtowanych kosztów ich druku i rozprowadzenia, ustalonych w wysokości 40 zł za jedną kartę.

3. Liczbę kart benzynowych przysługujących na poszczególne typy pojazdów określa tabela stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 5. Przy zakupie benzyn silnikowych na karty benzynowe posiadacze pojazdów wpisują na każdym odcinku karty numer rejestracyjny pojazdu.

§ 6. 1. Karty benzynowe wydają właściwe dla miejsca rejestracji pojazdu jednostki organizacyjne Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

2. Wydanie karty benzynowej odnotowuje się w dowodzie rejestracyjnym pojazdu lub potwierdzeniu zgłoszenia do rejestru motoroweru.

3. W karcie benzynowej odnotowuje się markę pojazdu, numer rejestracyjny i datę wydania karty.

4. W razie sprzedaży pojazdu kartę benzynową przekazuje się kupującemu.

§ 7. Wydanie duplikatu karty benzynowej, która uległa utracie lub zniszczeniu na skutek zdarzeń losowych (np. powódź, pożar, katastrofa, napad rabunkowy, kradzież), może nastąpić w razie potwierdzenia tych faktów przez organ Milicji Obywatelskiej lub terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego o właściwości ogólnej. Wniosek o wydanie duplikatu

karty benzynowej rozpatruje dyrektor oddziału wojewódzkiego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń lub upoważniony przez niego dyrektor Inspektoratu.

§ 8. Sposób ewidencjonowania i rozprowadzania kart benzynowych określi Prezes Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

§ 9. Dyrektor Centrali Produktów Naftowych „CPN” ustali szczegółowe zasady rozliczeń, ewidencji i przechowywania odcinków kart benzynowych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministrów: Przemysłu Chemicznego i Lekkiego, Finansów, Komunikacji oraz Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej z dnia 28 lutego 1985 r. w sprawie szczegółowego trybu wydawania kart benzynowych osobom fizycznym oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 5, poz. 38).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego: E. Grzywa

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 28 lutego 1986 r. (poz. 42)

LICZBA KART BENZYNOWYCH PRZYSŁUGUJĄCYCH NA POSZCZEGÓLNE TYPY POJAZDÓW

Lp.	Rodzaj pojazdu	Typ karty	Liczba kart
1	Motorowery i pochodne od motoroweru z silnikiem o pojemności do 50 cm ³	typ — 1	1
2	Motocykle i pochodne od motocykla (np. motocykle z wózkiem bocznym, przyczepą, wózki inwalidzkie)	typ — 2	1
3	Samochody osobowe lub pochodne od samochodu osobowego o pojemności silnika do 900 cm ³	typ — 3	1
4	Samochody osobowe lub pochodne od samochodu osobowego o pojemności silnika powyżej 900 cm ³ (np. combi, pick-up) oraz wszystkie typy samochodu Syrena	typ — 4	1
5	Samochody ciężarowe o ładowności do 2 ton i ciężarowo-osobowe (np. Żuk, Nysa, Muscel, GAZ, UAZ, Tarpan) oraz mikrobusy *)	typ — 4	2
6	Samochody ciężarowe o ładowności powyżej 2 ton; do tej grupy zalicza się autobusy, samochody specjalne i inne pochodne od samochodów ciężarowych	typ — 4	3
7	Ciągniki o pojemności skokowej silnika benzynowego: a) do 900 cm ³ b) powyżej 900 cm ³	typ — 3 typ — 4	1 1

*) Za mikrobus uważa się autobus o liczbie miejsc siedzących od 10 do 15.

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 13 lutego 1986 r.

w sprawie określenia wykazu środków ochrony roślin, na które ustala się w 1986 r. ceny urzędowe.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 2 lit. z) uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 23 grudnia 1985 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Monitor Polski Nr 46, poz. 296), zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wykaz środków ochrony roślin, na

które ustala się ceny urzędowe, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1986 r.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki

Żywnościowej: S. Zięba